

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 226.181 van 23 januari 2014
in de zaak A. 198.181/XII-6409**

In zake: de NV FIRE TECHNICS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Gerard Soete
kantoor houdend te 8400 Oostende
Kerkstraat 8/1
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de
minister van Binnenlandse Zaken
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten David D'Hooghe en Leopold Schellekens
kantoor houdend te 1000 Brussel
Loksumstraat 25
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij:

de NV VANASSCHE FIREFIGHTING ENGINEERING
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Rik Honoré
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
President Kennedypark 4a
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 9 november 2010, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 18 oktober 2010 waarbij de opdracht voor de levering van bosbrandtankwagens wordt toegewezen aan de nv Etn. Pol Vanassche & Cie, thans de nv Vanassche Firefighting Engineering.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 209.708 van 14 december 2010 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoekende partij heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De nv Vanassche Firefighting Engineering heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 12 januari 2011. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Auditeur Inge Vos heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij, de verwerende partij en de tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 november 2013.

Staatsraad Pierre Barra heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Karel Buysse, die loco advocaat Gerard Soete verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Leopold Schellekens, die loco advocaat David D'Hooghe verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Arne Devriese, die loco advocaat Rik Honoré verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Inge Vos heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. In het hiervoor vermeld arrest nr. 209.708 van 14 december 2010 werden de feiten als volgt weergegeven:

“3.1. De Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken schrijft onder de vorm van een algemene offerteaanvraag een overheidsopdracht uit voor de levering van bosbrandtankwagens alle terrein.

De alle terrein bosbrandtankwagen is bestemd voor de Belgische hulpdiensten en strekt ertoe drie personen, alsook het nodige materieel naar de interventieplaats te brengen. Het betreft een compact voertuig dat ertoe geconstrueerd is bos- en heidebranden te bestrijden. Op het onderstel wordt een bovenstructuur geïnstalleerd die compartimenten om het materiaal op te bergen, een watertank en een hydraulische installatie bevat.

3.2. De opdracht wordt bekendgemaakt in het Bulletin der Aanbestedingen en het Publicatieblad van de Europese Unie van 24 juli 2008.

Het toepasselijke bijzonder bestek maakt betreffende de kenmerken waaraan het voertuig moet voldoen uitdrukkelijk een onderscheid tussen de criteria die door de aanbestedende overheid als essentieel worden beschouwd en die worden opgesomd in het eerste deel van de technische specificaties en de criteria die positieve beoordelingselementen vormen en die worden opgesomd in het tweede deel van de technische specificaties. Het bestek verduidelijkt dat indien de offerte van de inschrijver niet voldoet aan de vereisten in het eerste deel, de offerte uit de verdere gunningsprocedure wordt geweerd. De criteria vermeld in het tweede deel leveren, voor zover de inschrijver eraan tegemoet komt, een voordeel op ten opzichte van andere inschrijvers.

Vóór de opsomming van de essentiële vereisten bevat het bestek nog de volgende algemene opmerking:

“1. de inschrijver dient aan zijn offerte de documenten toe te voegen die zijn voorstel verantwoorden. Deze documenten zijn aangeduid in de kolom (*) door het cijfer waaronder ze zijn opgenomen onder punt 3.

2. Indien de inschrijver beweert dat zijn offerte die niet voldoet aan een in het bestek vereiste nationale of internationale norm, gelijkwaardig is aan de beschouwde norm dienen de nodige stukken die deze gelijkwaardigheid aantonen, bij de offerte te worden gevoegd.

3. Indien de gevraagde stukken niet werden bijgevoegd, of niet afdoende het voorstel van de inschrijver staven, loopt de inschrijver het risico uit de verdere procedure te worden geweerd (bij de essentiële vereisten) dan wel om geen punten te worden toegekend voor een bepaald criterium (bij de voordeelcriteria)".

Onder punt 1.14 van de technische bepalingen van het bestek worden de volgende essentiële vereisten opgesomd:

“1.14 De lier

	Karakteristieken of kenmerken	Eisen	(*)
1.14.1	Type	Draagbaar	8
		Voor zwaar gebruik	8
		Met geleidingsvenster	8
1.14.2	Bevestiging aan het voertuig	Loskoppelbaar	-
1.14.2.1	Posities	Centraal	25
		Voor- en achteraan het voertuig	25
1.14.2.2	Plaatsing	Mogelijk met 2 of 3 personen	8
1.14.3	Gebruik		
1.14.3.1	Functionerings-voorwaarde	Versnellingsbak in neutraal	-
1.14.3.2	Lier vooraan	Gebruik enkel mogelijk met ingeklapt beschermrooster 1.13.5	23
1.14.3.3	Vrijlooppkoppeling	Aanwezig	-
1.14.3.4	Automatische rem	Aanwezig	8
1.14.3.5	Bediening	Vanuit de cabine	8
1.14.3.6	Gewicht (zonder kabel)	Zo laag mogelijk	1-8
1.14.4	Trekkracht	≥ 50 kN op elke kabellaag	8
		Beschikbaar voor de bruikbare lengte van de kabel zonder oververhitting van de aandrijving	8
1.14.5	Kabel		-
1.14.5.1	Bruikbare lengte	≥ 20m	1-8
		Aangeduid	23
1.14.5.2	Diameter	≥ ø 10 mm	1-8
1.14.5.3	Getorst	Bestand tegen het meermaals opwinden op de trommel	8
1.14.6	Veiligheidsfactor	≥ 1,5	1-8
1.14.7	Voeding	Loskoppelbaar	23
		Hydraulisch of	-
		Elektrisch (24V)	10

1.14.8	Veiligheid	Beveiligd tegen oververhitting	14
1.14.9	Geleidingsvenster	Met 4 rollen	8
1.14.10	Haak	Vervangbaar	8
		Met veerslot sluiting	8
1.14.11	Duidelijke instructies voor het gebruik	Aanwezig in de cabine	-
		Aanwezig op de lier	-

Onder meer wat de vereiste trekkracht en bruikbare lengte van de kabel betreft dienen de inschrijvers luidens een verwijzing bij de betrokken besteksposten (blz. 51) onder meer “gedetailleerde en gedocumenteerde technische informatie” bij de offerte te voegen. (de nummers 8 en 1-8, blz. 61 van het bestek).

3.3. Slechts twee inschrijvers dienen op 7 oktober 2008 tijdig een offerte in, namelijk de nv Etn. Pol Vanassche & Cie en de nv Fire Technics.

3.4. In het kader van het onderzoek naar de regelmatigheid van de inschrijvingen zendt de aanbestedende overheid op 17 december 2008 een schrijven aan de nv Etn. Pol Vanassche & Cie, met de vraag om bijkomende documenten en informatie over de volgende aspecten:

“Punt 1.9.1: Bevestiging op het chassis: Welk merk is uw opbouw?

Punt 1.14.3.6: gewicht (zonder kabel): Het gewicht hier naakt, is dat zonder kabel?

Punt 1.14.4: trekkracht: Kan deze lier 22 m continu op vollast werken?”

Wat de offerte van de nv Fire Technics betreft zendt de aanbestedende overheid eveneens op 17 december 2008 een vraag om bijkomende documenten en informatie over de volgende aspecten:

“Punt 1.9.4.1: Draagvlakken materiaal: Welk merk is uw modulair systeem?

Punt 1.14.2: bevestiging van het voertuig: Wat is de doorwaadbaarheid van deze lier?

Punt 1.14.3.6: gewicht (zonder kabel): Hoeveel weegt de lier zonder kabel?

Punt 1.14.4: trekkracht: Kan deze lier 24,1 m continu op vollast werken?

Punt 1.14.7: voeding: Hoe gaat u de amps voorzien bij vollast van 18.000 lb of 8165 kg?”

3.5. Bij schrijven van 18 december 2008 maakt inschrijver nv Etn. Pol Vanassche & Cie zijn verduidelijkingen over aan verwerende partij.

Specifiek voor wat de vraag betreft inzake de trekkracht van de lier beantwoordt nv Etn. Pol Vanassche & Cie de vraag van verwerende partij als volgt:

“1.14.4 trekkracht

De voorgestelde hydraulische lier is geschikt om continu op vollast te werken over de volledige lengte van de kabel van 22 meter.

Aandacht: Precies om deze reden hebben wij een hydraulische lier aangeboden.

De elektrische versie van deze lier kan slechts op vollast werken over een kabellengte van 2 (twee) meter.

Zie onze offerte: - blz. 384-385

- blz. 437-438 en 439

Zie bevestiging leverancier – blz. 440 van onze offerte.

Wij wensen er heel bijzonder uw aandacht op te vestigen dat een lier aangedreven door een elektromotor die gevoed wordt door de batterijen van het voertuig niet voldoet aan de essentiële vereisten opgesomd in deel III (Technische bepalingen) van het lastenkohier.

Elke offerte waarin een dergelijke lier wordt aangeboden dient daarom overeenkomstig de bepalingen in Deel I, § 6.3 van het lastenkohier uit de verdere gunningsprocedure te worden geweerd”.

3.6. Bij schrijven van 12 januari 2009 maakt inschrijver nv Fire Technics de volgende verduidelijkingen inzake de trekkracht van de lier aan verwerende partij over:

“Punt 1.14.4: trekkracht:

De aangeboden lier kan conform het bestek op 24.1 m minstens 5000 kg trekken (5376 kg). Zie offerte pag. 97.

Punt 1.14.7: voeding

De windas moet om minstens 5 Ton te trekken ca. 120 A leveren, voor de maximale treklast ca 278,2 A.

Gezien het trekken met een lier slechts enkele minuten duurt, kan het batterijsysteem van het voertuig zonder problemen het vermogen tijdens het trekken leveren. Een batterij levert tot 500 A. Na het trekken zal de alternator van het voertuig de batterij onmiddellijk opladen”.

3.7. Vervolgens blijkt verwerende partij zich nader te hebben geïnformeerd bij een leverancier van dergelijke lieren, meer bepaald bij

Wiegel Transport Equipment die ook de leverancier is van de door verzoekende partij aangeboden lier van het merk Warn in België over de vraag welk type lier, een elektrisch of hydraulisch aangedreven model, het beste geschikt is voor gebruik op een bosbrandvoertuig.

3.8. In een schrijven van 2 februari 2009 dat verwerende partij aan haar dossier voegt, zet Wiegel het volgende uiteen:

“Naar aanleiding van ons gesprek tijdens mijn bezoek op 29 januari j.l. waar u ons advies hebt gevraagd welke type lier tussen een elektrisch of hydraulisch aangedreven model het beste geschikt is voor gebruik op een bosbrand voertuig geven wij u ons advies als volgt;

Het voertuig: type Unimog U400, beschikt over een PTO aansluiting en de nodige hydraulische installatie tbv de eventuele aandrijving van een hydraulische lier.

De elektrische installatie beschikt over een gewone start batterij met een totale capaciteit van 125Ah.

De lier: volgens het lastenboek van uw klant (FOD), moet de lier de kabel kunnen oprollen en dit zonder onderbreking over een lengte van 22 meters en met een last van 5 (vijf) ton moeten trekken.

Hier hebben wij twee opmerkingen:

1) de Industriële lieren van Warn beschikken over een veiligheid die de motor van de lier automatisch uitschakelt bij te hoge temperaturen. Volgens de fabriek gegevens beschikt de lier over een motor van het type S2. Onder een last van +/-5,4Ton gaat de motor stoppen naar 2,4 minuten gebruik en afkoelen gedurende 10 minuten. Aan een snelheid van 1,8 meter / min zal de lier een kabellengte van 4,32 meter opgerold hebben. Ook moet rekening gehouden worden dat, wanneer de motor terug gaat werken, deze toch nog een bepaalde warmte heeft en zal dan ook in een mogelijke kortere tijd terug in veiligheid gaan.

2) Het verbruik van de motor onder een last van 5,4 ton is 210A. De originele alternator zou volgens u op dat moment het vermogen van 80 A kunnen leveren waarvan 45 A aan de batterij geleverd wordt .Aangezien de motor van de lier tien minuten moet rusten lijkt het ons mogelijk een elektrische lier te kunnen gebruiken mits draaiende motor van het voertuig. Toch, gezien dat de batterij van het voertuig maar over 125 Ah beschikt lijkt ons dit niet aan te raden.

3) De onderdompelbaarheid van de lieren is in het algemeen van korte duur behalve Severe lieren van het type S 18 (24V) PN 75503 is uitgerust met silicone dichtingen en is dus waterproef tot maximum 1,8 meter.

4) Een hydraulische lier is al beter geschikt tegen water en kan gemakkelijker afgedicht worden tegen meerprijs. Bij een elektrische lier bestaat ook deze mogelijkheid, toch is deze operatie moeilijker en duurder door de elektrische motor.

Geconcludeerd wordt dat een hydraulische lier wanneer er toch een hydraulische installatie aanwezig is, de beste keuze is.

3.9. Bij aangetekend schrijven van 23 maart 2009 vestigt verwerende partij aldus nogmaals de aandacht van verzoekende partij op de problematiek:

“Ik vestig uw aandacht op het feit dat we nog steeds geen antwoord hebben gekregen op onze twee vorige mails dat bij het ontbreken van één van deze gevraagde documenten of informatie tot niet-conformiteit van uw ingediende offerte zal leiden.

Document B,1. Essentiële vereisten:

In §1.14.5.1 van uw offerte beweert u dat de bruikbare lengte van de lier 24,1 m is.

In § 1.14.4 van uw offerte beweert u dat u een trekkracht van tenminste 50 kN kan garanderen.

Graag had ik de officiële bevestiging gehad van de constructeur van uw aangeboden lier (niet de invoerder!) of uw aangeboden lier, zonder oververhitting, over een continue lengte van 24,1 m en met een trekkracht van tenminste 50 kN, kan worden gebruikt?

In bijlage de antwoorden van Wiegel (2 verschillende personen). Deze beide antwoorden zijn incongruent met het antwoord van Fire-Technics”.

3.10. Bij aangetekend schrijven van 27 maart 2009 beantwoordt verzoekende partij voormeld schrijven als volgt:

“Wij bevestigen de inhoud van ons schrijven GDS/IV/011 dd. 12/01/2009, onder punt 1.14.4 Trekkraft.

Het kan zijn dat een hydraulische lier beter is dan een elektrische lier doch dit is NIET het voorwerp in het bestek, maw een hydraulische lier heeft niet de voorkeur op een elektrische lier (geen meerpunten)”.

Voor het overige verwijt verzoekende partij in dit schrijven verwerende partij dat haar offerte besproken zou zijn geweest met de concurrentie.

3.11. Bij aangetekend schrijven van 16 april 2010 nodigt verwerende partij verzoekende partij uit om een ‘performance test’ te doen van de door haar aangeboden elektrische lier om na te gaan of de prestaties van die lier zoals vermeld door verzoekende partij in haar brief van 27 maart 2009 werkelijk gehaald worden.

Verzoekende partij stemt in met dergelijke test, doch vraagt een voorstel van verwerende partij voor de vergoeding van deze kosten.

Verwerende partij vraagt van verzoekende partij dat zij een redelijke offerte zou overmaken inzake de kosten. Aangezien het voorstel van verzoekende partij uitblijft, vestigt verwerende partij bij aangetekend schrijven van 14 juli 2009 er de aandacht op dat verzoekende partij het risico loopt om niet conform te worden beschouwd indien men niet in staat is te verifiëren of hetgeen verzoekende partij aanbiedt voldoet aan de essentiële specificaties in het bestek.

Bij brief van 13 augustus 2009 deelt verzoekende partij mee dat de kostprijs van de test 23.898 euro bedraagt. Uiteindelijk wordt de ‘performance test’ niet uitgevoerd omdat de vergoeding van de kosten die verzoekende partij hiervoor vraagt van verwerende partij te hoog wordt geacht.

3.12. In een aangetekend schrijven van 21 september 2009 vestigt verwerende partij de aandacht van verzoekende partij op de besteksbepaling die stelt dat de inschrijver aan zijn offerte de documenten dient toe te voegen die zijn voorstel verantwoorden en wordt verzoekende partij gevraagd om tegen uiterlijk 30 september 2009 een volledig dossier over te maken waaruit blijkt dat de door haar voorgestelde lier en haar montage voldoet aan de minimale vereisten van het bestek.

3.13. In haar antwoordschrijven stelt verzoekende partij dat zij het schrijven van verwerende partij niet begrijpt omdat zij reeds ten overvloede heeft bevestigd dat haar offerte conform is aan de eisen van het bestek en de noodzakelijke technische documenten bij de offerte zijn gevoegd.

3.14. Bij aangetekend schrijven van 16 oktober 2009 merkt verwerende partij op dat verzoekende partij in haar antwoord nogmaals enkel affirmeert dat haar offerte conform is maar dat er geen rechtvaardiging wordt bijgevoegd. In dit schrijven wordt verzoekende partij een laatste maal verzocht de gevraagde inlichtingen vóór 15 november 2009 te bezorgen.

3.15. Bij schrijven van 14 november 2009 maakt verzoekende partij een schrijven over van Wiegel waaruit volgens haar zou blijken dat Wiegel aangeeft dat de door verzoekende partij aangeboden lier conform is met de eisen vastgesteld in het bestek.

In het administratief dossier lijken zich twee verschillende versies van dit schrijven te bevinden: stuk 24 en stuk 26.

3.16. Bij aangetekend schrijven van 9 december 2009 beantwoordt verwerende partij voormeld schrijven van verzoekende partij als volgt:

“In antwoord op [mijn] schrijven ontving ik uw schrijven van 14 november 2009 met daarbij ingesloten een brief van de firma Wiegel Benelux waarin zij niet bevestig[t] dat de aangeboden lier en de door U voorgestelde montagewijze conform is met het lastenboek 1.14.4 zijnde trekkracht ≥ 50 KN op elke kabellaaag en beschikbaar voor de bruikbare lengte (≥ 20 m) van de kabel zonder oververhitting van de aandrijving. Daarenboven stelt de firma Wiegel dat de voorkeur dient gegeven te worden aan een hydraulische lier en geen elektrische zoals U voorstelt. Tenzij U mij voor 31 december 2009 een attest bezorg[t] getekend door de firma Wiegel waarin zij onderbouwd door een dossier, expliciet bevestigen dat de aangeboden lier en haar voorgestelde montagewijze conform is met de voorschriften 1.14.4 van het lastenboek, ga ik er van uit dat uw offerte niet conform is”.

3.17. Bij schrijven van 31 december 2009 stelt verzoekende partij in essentie dat in de brief van Wiegel klaar en duidelijk staat dat haar lier conform is aan de eis van de overheid en dat de aanbestedende overheid aldus het gevraagde certificaat heeft gekregen. Verder voegt verzoekende partij daar nog aan toe:

“Aan de opmerking van de firma Wiegel, een hydraulisch aangedreven windas is beter dan een elektrisch aangedreven windas, kunnen wij tegemoe[t] komen door, zonder prijsaanpassing, een electro/hydraulisch aangedreven windas aan te bieden met dezelfde kenmerken als deze door ons aangeboden. Deze tegemoe[t]koming wil in geen geval beduiden dat onze oorspronkelijke windas niet conform is”.

3.18. Vervolgens neemt verwerende partij opnieuw zelf contact op met de firma Wiegel inzake haar beweerde verklaring met betrekking tot de conformiteit van de lier met het bestek.

In een e-mail van 15 januari 2010 stelt een medewerker bij Wiegel het volgende:

“U kunt zien dat deze lier op de gewenste 20 mtr op de eerste 3 lagen een trekkracht van minimaal 5000 kg ter beschikking heeft. Deze lier is thermisch beveiligd en zal bij oververhitting uitschakelen. Deze lier motoren zijn goed voor S2 gebruik. De lier zal bij vollast ca 4.32 mtr trekken alvorens deze weer dient af te koelen. Deze gegevens variëren naar gelang de belasting. Het is aan u om te bepalen of deze lier conform uw bestek inzetbaar is”.

3.19. Bij e-mail van 5 februari 2010 maakt verwerende partij de voormelde e-mail over aan verzoekende partij met de vraag om reactie. In dit schrijven merkt verwerende partij op dat zij in de e-mail van Wiegel leest dat de lier, zoals door verzoekende partij gemonteerd, 4,32 meter zal trekken en dan zal stilvallen om af te koelen omdat ze oververhit is, dus niet trekt over de gehele bruikbare lengte. Gevraagd wordt om, indien dit een verkeerde interpretatie zou zijn, een duidelijke tegenargumentatie te bezorgen vóór 15 februari 2010.

3.20. Bij schrijven van 15 februari 2010 meldt verzoekende partij bij haar eerder ingenomen standpunt te blijven.

Daarnaast wijst verzoekende partij naar haar voorstel om de windas te vervangen door een electro/hydraulisch aangedreven windas, en dit zonder prijsaanpassing.

3.21. Verwerende partij reageert op dit schrijven bij e-mail van 9 maart 2010 waarbij verzoekende partij wordt verzocht om verschillende technische specificaties en vragen inzake de alternatieve voorgestelde oplossing nader te verduidelijken.

3.22. Vervolgens worden blijkbaar de gevraagde verduidelijkingen echter niet door verzoekende partij bezorgd.

3.23. In de gunningsbeslissing van 18 oktober 2010 beslist verwerende partij om de opdracht inzake de levering van bosbrandtankwagens toe te wijzen aan de nv Etn. Pol Vanassche & Cie voor een bedrag van 250.654, 00 euro, btw niet inbegrepen, per bosbrandtankwagen. De overwegingen van deze gunningsbeslissing luiden als volgt:

“Overwegende dat uit het onderzoek van de door de firma Fire Technics NV ingediende offerte en uit haar antwoorden (brief van de firma Fire Technics NV van 12 januari 2009) op de vragen naar bijkomende verduidelijkingen betreffende de punten 1.9.4.1. (draagvlakken materieel), 1.14.2 (bevestiging aan het voertuig), 1.14.3.6 (gewicht (zonder kabel)), 1.14.4 (trekkracht) en 1.14.7 (voeding) van deel III van het bijzonder bestek II/MAT/A21-214-07 niet duidelijk blijkt of de aangeboden lier voldoet aan de eisen

gesteld in punt 1.14.4 van deel III van het bijzonder bestek II/MAT/A21-214-07;

Overwegende dat op 23 maart 2009 een verduidelijking van de firma Wiegel (invoerder van de aangeboden lier) aan de firma Fire Technics N.V. werd gestuurd (bijlage 1) waaruit blijkt dat de “motor van de aangeboden lier onder een last van +/- 5,4 ton na 2,4 minuten gaat stoppen en afkoelen gedurende 10 minuten. Aan een snelheid van 1,8 meter zal de lier een kabellengte van 4,32 meter hebben opgerold” en de firma Fire technics NV uitgenodigd werd om een officiële bevestiging, opgesteld door de constructeur van de lier, voor te leggen waarin bevestigd wordt dat de aangeboden lier zonder oververhitting, over een continue lengte van 24,1 meter met een trekkracht van tenminste 50 kN kan worden gebruikt;

Overwegende dat de firma Fire Technics NV in haar brief van 27 maart 2009 de inhoud van haar brief van 12 januari 2009 bevestigt zonder bijkomende bewijzen (bevestiging opgesteld door constructeur van de lier) aan te brengen;

Overwegende dat de firma Fire Technics NV op 16 april 2009 verzocht werd om vóór 1 juli 2009 een performance test van de aangeboden lier uit te voeren en dit om na te gaan of de prestaties van de aangeboden lier, zoals vermeld in haar offerte en bevestigd in haar brieven van 12 januari 2009 en van 27 maart 2009, gehaald worden;

Overwegende dat de firma Fire Technics NV op 8 mei 2009 meldt dat zij akkoord gaat met het uitvoeren van een performance test maar tevens vraagt hoe de kosten van deze test zullen vergoed worden;

Overwegende dat de firma Fire Technics NV op 18 mei 2009 telefonisch uitgenodigd werd om een redelijke offerte over te maken in verband met de kosten van de gevraagde performance test op de aangeboden lier;

Overwegende dat op 14 juli 2009 nog geen voorstel was ingediend door de firma Fire Technics NV ondanks verschillende e-mails (24 juni 2009 en 1 juli 2009) waarin om concreet nieuws over de performance test op de aangeboden lier werd gevraagd;

Overwegende dat de firma Fire Technics werd verzocht om voor 15 augustus 2009 een datum voor [te] stellen waarop de performance test kan doorgaan;

Overwegende dat de firma Fire Technics NV op 13 augustus 2009 schrijft dat het uitvoeren van de performance test 23.899,00 EUR, exclusief BTW) zou bedragen;

Overwegende dat aan de firma Fire Technics NV op 21 september 2009 wordt gemeld dat deze kosten in ruime mate het voor ogen genomen bedrag overschrijden en er nogmaals bij de firma Fire Technics NV op werd aangedrongen om tegen uiterlijk 30 september 2009 een volledig dossier over te maken waaruit blijkt dat de aangeboden lier en haar montage voldoen aan de

minimale vereisten van het lastenboek en meer specifiek te bewijzen dat de aangeboden lier en haar montage conform zijn aan de eis gesteld in punt 1.14.4 van deel II van het bijzonder bestek II/MAT/A21-214-07;

Overwegende dat de firma Fire Technics NV met haar brief GDS/IV/406 (gedateerd 13 augustus 2009) opnieuw enkel haar vorige beweringen affirmeert maar het gevraagde dossier met bewijsstukken niet voorlegt;

Overwegende dat de firma Fire Technics NV op 16 oktober 2009 eens te meer wordt uitgenodigd om het gevraagde dossier voor 15 november 2009, onderschreven door de leverancier van de aangeboden lier, alsnog voor te leggen;

Overwegende dat de firma Fire Technics NV op 14 november 2009 een niet-gedateerde brief uitgaande van de firma Wiegel, invoerder van de aangeboden lier, overmaakt waarin deze verklaart dat: “Kunnen wij bevestigen dat de lier conform is aan de eis van de Overheid, Het lastenboek 1.14 van de FOD onder punt 1.14.8 stipuleert duidelijk “Beveiligd tegen oververhitting” Wegens deze reden geven wij de voorkeur aan een hydraulische lier, hierdoor kan de volledige kabellengte zonder restrictie en in alle omstandigheden gebruikt worden.” (bijlage 2);

Overwegende dat de firma Fire Technics NV er op 9 december 2009 nog eens op gewezen wordt dat het ontvangen antwoord niet afdoende is en haar andermaal gevraagd wordt om tegen 31 december 2009 een attest te bezorgen, getekend door de firma Wiegel, invoerder van de aangeboden lier, waarin zij, onderbouwd door een dossier, expliciet bevestigen dat de aangeboden lier en haar voorgestelde montagewijze conform zijn met de voorschriften van punt 1.14.4 van deel III van het bijzonder bestek II/MAT/A21-214-07;

Overwegende dat de firma Fire Technics NV op 31 december 2009 opnieuw gewoon verwijst naar haar brief van 14 november 2009 en ook meedeelt dat zij: “[om] aan de opmerking van de firma Wiegel, een hydraulisch aangedreven windas is beter dan een elektrisch aangedreven windas, kunnen wij tegemoet[t] komen door, zonder prijsaanpassing, een electro/hydraulisch aangedreven windas aan te bieden met dezelfde kenmerken als deze door ons aangeboden. Deze tegemoet[t]koming wil in geen geval beduiden dat onze oorspronkelijke aangeboden windas niet conform is”;

Overwegende dat de firma Fire Technics NV er op 5 februari 2009 opnieuw op wordt gewezen dat zij de gevraagde inlichtingen niet levert en haar een e-mail ter kennis wordt gebracht waarin de Directie van het Materieel en de Nieuwe Technologieën aan de firma Wiegel, invoerder van de aangeboden lier, uitleg vraagt en waarin de firma Wiegel in haar antwoord bevestigt dat de aangeboden lier 4,32 meter zal trekken en dan zal stilvallen om af te koelen omdat ze oververhit is (bijlage 3);

Overwegende dat de firma Fire Technics NV wordt uitgenodigd om eventueel een duidelijke tegenargumentatie te laten worden voor 15 februari 2010;

Overwegende dat de firma Fire Technics NV in haar brief van 15 februari 2010 opnieuw verwijst naar de niet gedateerde brief van firma Wiegel (bijlage 2) zonder de gevraagde tegenargumentatie te bezorgen en ook verduidelijkt dat de electro/hydraulisch aangedreven lier die ze aanbiedt in haar schrijven van 31 december 2009 ook een elektrisch (via een electro pompaggregaat) aangedreven lier is;

Overwegende dat de firma Fire Technics NV op 9 maart 2010 gevraagd wordt om tegen 30 maart 2010 te antwoorden op een aantal vragen (zie bijlage 4) en haar duidelijk wordt gemaakt dat beweringen alleen niet volstaan maar dat een volledig dossier met alle gevraagde documenten moet voorgelegd worden;

Overwegende dat de firma Fire Technics NV op 31 maart 2010 schrijft dat zij wegens de voorbereidingen van haar verhuis slechts tegen 26 april 2010 de gevraagde inlichtingen zal kunnen overmaken;

Overwegende dat de firma Fire Technics NV op 5 mei 2010 de gevraagde inlichtingen nog steeds niet verstrekt heeft, werd haar meegedeeld dat het niet antwoorden beschouwd wordt als een impliciet toegeven dat haar offerte niet conform is;

Overwegende dat de firma Fire Technics NV op 2 juni 2010 nog niet gereageerd heeft en de gevraagde inlichtingen niet verstrekt heeft, wordt er van uit gegaan dat zij deze inlichtingen niet kan leveren en dat zal overgegaan worden tot het verder zetten van de procedure”.

3.24. Met een e-mail en een aangetekend schrijven van 28 oktober 2010 brengt verwerende partij de nv Fire Technics op de hoogte van het feit dat haar offerte niet gekozen werd en wordt haar een kopie bezorgd van de gemotiveerde toewijzingsbeslissing.”

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4. De offerte van de verzoekende partij werd onregelmatig verklaard. Zij heeft als onregelmatige inschrijver dan ook enkel belang bij haar beroep in zoverre zij kan aantonen dat ofwel haar offerte ten onrechte onregelmatig werd verklaard, ofwel de opdracht aan geen enkele inschrijver rechtsgeldig mocht worden gegund. Het belang hangt dan ook samen met de grond van de zaak.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

5.1. De verzoekende partij voert als middel aan: “er is zowel een onrechtmatig handelen als een miskenning van de beginselen van behoorlijk bestuur doordat Etn. Pol Vanassche werden bevoordeeld gezien het haar werd toegestaan om tezamen met de beleidsverantwoordelijke van het ministerie het [bestek] ter discussie te stellen om nv Fire Technics uit te schakelen op basis van de aanbidding van een lier die door het [bestek] was voorzien”.

Vervolgens verwijst zij naar het gelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur, alsook naar het feit dat beslist moet worden op grond van in feite juiste en in rechte correcte en relevante motieven.

Zij doet gelden dat na tussenkomst van haar concurrent -de tussenkomende partij- in de gunningsprocedure, voorwaarden aan het bestek werden toegevoegd. Een hydraulische lier bleek plots interessanter dan een elektrische. Bovendien werden excessieve eisen gesteld aan de verzoekende partij, zoals de performance test.

5.2. In de memorie van wederantwoord stelt de verzoekende partij dat de verwerende partij geen officiële verklaring neerlegt waaruit blijkt dat de offerte van de verzoekende partij niet werd meegedeeld aan de tussenkomende partij.

De verzoekende partij wijst er vervolgens op dat zij in een batterij van 500 A voorzag en niet van 125 A, zodat de batterij wel voldeed. Vervolgens betoogt zij dat de tussenkomende partij zich actief mengde in de gunningsprocedure en dat er contacten plaatsvonden tussen de verwerende partij, de tussenkomende partij en Wiegel.

De performance test was volgens de verzoekende partij enkel een “middel om zand in de ogen te strooien”, de verwerende partij wist dat deze niet zou doorgaan omwille van de hoge kosten.

5.3. In haar laatste memorie wijst de verzoekende partij er op dat zij in haar brief van 12 januari 2009 de verwerende partij er op attent maakte dat haar voorstel in een batterij van 500 A voorzag.

Daarnaast herhaalt zij dat de tussenkomen de partij betrokken werd bij het technisch onderzoek van de offertes, wat niet kan.

Beoordeling

6.1.1. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de offerte van de verzoekende partij in essentie onregelmatig werd verklaard omdat zij niet aantoont dat de door haar aangeboden lier voldoet aan de volgende besteksbepaling:

1.14.4	Trekkracht	≥ 50 kN op elke kabellaag
		Beschikbaar voor de bruikbare lengte van de kabel zonder oververhitting van de aandrijving

Volgens de verwerende partij moet worden aangenomen dat de verzoekende partij niet aantoont dat de door haar aangeboden lier niet zonder oververhitting over een continue lengte van 24,1 meter met een trekkracht van tenminste 50 kN kan worden gebruikt.

6.1.2. Het bestek bepaalt uitdrukkelijk dat artikel 1.14.4 een essentieel technisch voorschrift is; indien er niet aan wordt voldaan, zo verduidelijkt het bestek, dan wordt de offerte geweerd; ten slotte vermeldt het bestek dat indien de gevraagde stukken in verband met essentiële vereisten niet worden bijgevoegd, of niet afdoende het voorstel van de inschrijver schragen, de inschrijver het risico loopt uit de procedure te worden geweerd.

6.2. De verzoekende partij kan niet worden gevolgd waar zij betoogt dat haar offerte onregelmatig werd verklaard louter omdat zij een elektrische in plaats van een hydraulische lier heeft aangeboden. Het bestek blijkt geen van beide aandrijvingen uit te sluiten of één van beide te bevoordelen, zolang deze maar de vereiste continue trekkracht kan bieden. Het is dit laatste dat de verzoekende partij niet aannemelijk heeft gemaakt ten aanzien van de door haar aangeboden lier, hoewel zij door de verwerende partij daartoe meermaals in de gelegenheid werd gesteld.

In zoverre mist het middel dan ook feitelijke grondslag.

6.3. De verzoekende partij voert aan dat er beïnvloeding van de gunningsprocedure en ongeoorloofde contacten zijn geweest tussen de verwerende partij, de tussenkommende partij en Wiegel de leverancier en invoerder van de lieren. De verzoekende partij steunt zich hiervoor op de brief van Wiegel van 2 februari 2009. Die brief op zich vormt zelfs geen begin van bewijs van het vermeende onrechtmatig handelen dat de verzoekende partij verwijt aan de overige betrokkenen in dit dossier.

De verzoekende partij ondersteunt haar standpunt, waarin de verwerende partij en de tussenkommende partij een kennelijk onwettig handelen en manifeste kwade trouw worden verweten, trouwens niet met een gerechtelijke klacht, noch beticht zij enige stukken uit het administratief dossier van valsheid.

Er dient dan ook te worden aangenomen dat het om een loutere bewering gaat, die het vermoeden van wettigheid verbonden aan de bestreden beslissing niet aantast.

6.4. Het voorstel van de verwerende partij om het door de verzoekende partij aangeboden materiaal te onderwerpen aan een ‘performance test’ komt niet voor als een “excessieve eis”, zoals de verzoekende partij aanvoert, maar kan veeleer worden beschouwd als een poging om de verzoekende partij ter wille te zijn en haar een extra kans te bieden om te demonstreren dat haar lier wel degelijk voldoet aan de betrokken besteksvereiste inzake de continue trekkracht. De verzoekende partij toont ook hier alleszins niet aan dat de

houding van de verwerende partij zou zijn ingegeven door kwade trouw, zoals zij doet gelden.

6.5. Het betoog van de verzoekende partij inzake het aantal ampères van de batterij van het voertuig kan niet worden aanvaard. In de eerste plaats werd dit niet tijdig in het debat gebracht, de verzoekende partij toont in elk geval niet aan waarom zij dit aspect van het middel niet reeds in het verzoekschrift kon ontwikkelen. Daarnaast wordt in het technisch gedeelte van de offerte van de verzoekende partij zoals deze deel uitmaakt van het administratief dossier, trouwens het volgende vermeld:

“1. Essentiële vereisten
[...]
1.4. De voertuigmotor en batterijen
[...]
1.4.10. Batterijen van het voertuig
[...]
Voorstel van de inschrijver
2 x 12V – 125 Ah”.

De verzoekende partij steunt haar stelling op haar brief van 12 januari 2009, waarin zij het volgende vermeldt:

“Gezien het trekken met een lier slechts enkele minuten duurt, kan het batterijsysteem van het voertuig zonder problemen het vermogen tijdens het trekken leveren. Een batterij levert tot 500 A”.

In zoverre het al zou gaan om meer dan een algemene opmerking zonder nadere technische onderbouwing, dient aldus te worden vastgesteld dat deze brief in rechtstreekse tegenspraak is met de vermeldingen in de eigen offerte van de verzoekende partij en dat de verzoekende partij niet aangeeft waar 500 ampère in haar offerte zoals in haar brief zou zijn vermeld.

Ten slotte dient er op te worden gewezen dat de offerte van de verzoekende partij niet onregelmatig werd verklaard omwille van een te laag ampèrage van de voertuigbatterij, maar wel omdat de aangeboden lier omwille van haar beveiliging tegen oververhitting niet de vereiste continue trekkracht kan

bieden. De verzoekende partij maakt niet aannemelijk hoe de kwestie van de stroomsterkte van de batterij hierbij relevant is.

6.6. Het middel is niet gegrond.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

7.1. De verzoekende partij voert als middel aan: “de miskenning van de algemene principes bij gunningen waarbij er vervalsing van de mededinging gebeurde”.

Vervolgens zet de verzoekende partij uiteen wat zij verstaat onder “mededinging”, “de verplichting tot gelijke behandeling” in het kader van gunningsprocedures en onder het algemeen rechtsbeginsel *fraus omnia corrumpit*. Zij spitst deze algemene uiteenzetting evenwel niet concreet toe op haar situatie in de voorliggende zaak.

7.2. In de memorie van wederantwoord betoogt de verzoekende partij dat het niet aanvaardbaar is dat “wat reeds bij de feiten wordt aangegeven als onrechtmatig handelen, [...] bij ieder middel nog eens zou moeten ingeroepen worden”.

Zij laakt vervolgens dat de tussenkomende partij de mogelijkheid heeft gekregen om het bestek ter discussie te stellen, dat er een bijeenkomst van de verwerende partij, de tussenkomende partij en Wiegel heeft plaatsgevonden en dat de tussenkomende partij “alles naar haar hand [kon] zetten”.

7.3. In haar laatste memorie herhaalt de verzoekende partij dat de gunningsprocedure ontoelaatbaar werd beïnvloed door de tussenkomende partij. Er werd immers plots een voorkeur gegeven aan een hydraulische lier terwijl het bestek zowel een elektrische als een hydraulische versie toeliet. Dit is een ongelijke behandeling met bedrog en favoritisme.

Beoordeling

8.1. In het verzoekschrift zet de verzoekende partij enkel uiteen wat naar haar mening de door haar aangehaalde beginselen en principes inhouden. Zij zet echter op generlei wijze uiteen hoe de bestreden beslissing deze beginselen en principes in concreto heeft geschonden. Zoals de Raad van State ook reeds oordeelde in zijn arrest nr. 209.708 van 14 december 2010 dient ten aanzien van dit middel dan ook een *exceptio obscuri libelli* te worden aanvaard.

In zoverre de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord en laatste memorie, zo al ontvankelijk, verwijst naar ongeoorloofde contacten en beïnvloeding van de gunningsprocedure, mag worden verwezen naar de beoordeling van het eerste middel.

8.2. Het middel is niet ontvankelijk.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

9.1. De verzoekende partij voert de schending aan van “de verplichting tot discretie en geheimhouding”.

Volgens de verzoekende partij voorziet artikel 139 van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 in een geheimhoudingsplicht. Deze werd miskend doordat er een samenkomst was van de verwerende partij en de tussenkomende partij waarop de offerte van de verzoekende partij ter inzage werd gegeven om, aldus de verzoekende partij, “vervolgens, in overleg, te gaan onderzoeken of er geen middelen zijn om die – gunstiger voor de Belgische Staat – offerte uit te schakelen”.

9.2. In de memorie van wederantwoord herneemt de verzoekende partij het standpunt dat de verwerende partij en de tussenkomende partij “onder elkaar alles [bespraken]” en dat “alle informatie betreffende de [offerte] van Fire Technics werd doorgegeven aan de concurrentie”. De verzoekende partij

formuleert vervolgens een “aanbod tot getuigenbewijs” en stelt dat zij “tal van getuigen [kan] oproepen zodat enkel door een getuigenverhoor er zekerheid zal zijn over wat er juist gebeurde”. De verzoekende partij wijst er op dat de verwerende partij weigert om verklaringen van haar aangestelden voor te leggen.

Voorts werpt zij op dat, als de verwerende partij enig belang hechtte aan de opmerkingen van de tussenkomenende partij over de elektrische lier, zij de gunningsprocedure had moeten heropstarten met nieuwe eisen.

9.3. In haar laatste memorie herhaalt de verzoekende partij dat zij “een getuigenverhoor [wenst] om een perfect bewijs te kunnen leveren”, volgens haar “[mag] dat aanbod [...] gebeuren in iedere stand van het geding”. Zij betwist de vaststelling in het auditoraatsverslag dat haar voorstel tot getuigenverhoor gebrekkig is en werpt op dat zij “geen namen [moet] noemen [van te horen getuigen]. Dat zou toelaten in haar kaarten te kijken”.

Als de verwerende partij van oordeel was dat een elektrische lier niet voldeed dan had zij de gunning moeten stopzetten en een nieuwe opdracht met een nieuw bestek uitschrijven, zo besluit de verzoekende partij haar betoog.

Beoordeling

10.1. Artikel 139 van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 ‘betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessies voor openbare werken’ bepaalde in zijn op deze zaak van toepassing zijnde versie:

“Eenieder die door zijn ambt of door hem opgelegde taken kennis heeft van vertrouwelijke gegevens betreffende het gunnen en het uitvoeren van opdrachten, inzonderheid over de vaststelling en het onderzoek van de prijzen, is tot geheimhouding verplicht”.

10.2. De verzoekende partij steunt de schending van deze bepaling uitsluitend op de –zoals reeds opgemerkt– niet bewezen bewering dat er ongeoorloofde contacten en beïnvloeding zouden hebben plaatsgevonden tijdens

de gunningsprocedure. Er kan wat dat betreft worden verwezen naar de beoordeling van het eerste middel.

10.3. Het verzoek om een getuigenverhoor te laten plaatsvinden kan niet worden aanvaard. De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat zij deze vraag die pas in de memorie van wederantwoord in het debat wordt gebracht, niet reeds in haar verzoekschrift had kunnen formuleren. Daarnaast is het verzoek niet nader gemotiveerd: er wordt niet vermeld wie er precies moet worden verhoord, omtrent welke concrete feiten en hoe dit verhoor juist dienstig kan zijn om de zaak te beslechten.

10.4. De grief inzake de verplichting voor de verwerende partij om de gunningsprocedure te herbeginnen met een aangepast bestek kan niet worden aanvaard. Deze past in de eerste plaats niet in het middel zoals ontwikkeld in het verzoekschrift. Voorts gaat deze uit van de niet-aanvaarde veronderstelling dat de offerte van de verzoekende partij werd geweerd louter omdat zij een elektrische lier heeft aangeboden. Ten slotte werd ook deze grief niet tijdig aangebracht.

10.5. Het middel wordt verworpen.

D. Vierde middel

Uiteenzetting van het middel

11.1. De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 11 van de wet van 24 december 1993.

Zij betoogt dat de verwerende partij handelingen heeft gesteld die de normale mededingingsvoorwaarden hebben verstoord. Ook hier verwijst zij naar een bijeenkomst van de verwerende partij, de tussenkomende partij en Wiegel waarop de offertes werden besproken en werd besloten dat een hydraulische lier interessanter was. Daarnaast heeft de verwerende partij excessieve eisen gesteld zoals de performance test en “voortdurend wijzigende informatie” gevraagd.

Voor het overige herneemt de verzoekende partij ook in dit middel haar stelling dat haar offerte ten onrechte werd geweerd omdat een elektrische lier werd aangeboden.

11.2. In haar memorie van wederantwoord wijst de verzoekende partij er op dat artikel 11 niet beperkt is tot relaties tussen de inschrijvers en elke handeling, overeenkomst of afspraak die de normale mededingingsvoorwaarden kan vertekenen, verbiedt. Aan de bedoeling van de wetgever kan niet worden getwijfeld.

De verzoekende partij haalt ook hier aan dat haar offerte wel degelijk voldeed nu zij in een batterij van 500 A voorzag, die voldoende kracht levert.

11.3. In haar laatste memorie gaat de verzoekende partij nader in op de kwestie omtrent het aantal ampères van de batterij in het door haar voorgestelde voertuig. Zij stelt dat de technische vraagstellingen van de verwerende partij gebeurden op basis van verkeerde gegevens, wat de mededinging vertekende.

Beoordeling

12. Het middel betreft een loutere herhaling van grieven waarvan de feitelijke basis reeds bij de beoordeling van het eerste middel werd verworpen.

Er wordt dan ook niet aangetoond dat de bestreden beslissing artikel 11 van de wet van 24 december 1993 ‘betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten’ schendt.

Het middel wordt verworpen.

E. Vijfde middel

Uiteenzetting van het middel

13.1. De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 16 van de wet van 24 december 1993.

Zij betoogt dat deze bepaling voorziet in “een resultaatsverplichting voor het bestuur [om] de opdracht toe te wijzen aan de voordeligste regelmatige offerte”, dit was de hare.

Deze offerte werd echter geweerd op basis van andere gunningscriteria dan deze bepaald in het bestek. De gunningscriteria werden veranderd door de excessieve eisen van de verwerende partij.

De offerte van de verzoekende partij voldeed, de opdracht moest aan haar worden gegund, maar zij werd uitgesloten op basis van de bewering dat haar offerte niet conform het bestek was.

13.2. In haar memorie van wederantwoord beklemtoont de verzoekende partij dat haar offerte wel degelijk voldeed. Ook hier verwijst zij naar een batterij van 500 A, waarmee geen rekening werd gehouden, zodat haar offerte ten onrechte werd geweerd. De offerte voldeed aan de technische voorwaarden van het bestek, er mocht immers zowel een hydraulische als een elektrische lier worden geleverd, zodat er geoordeeld moest worden in functie van de prijs. Tussen de elektrische en hydraulische lier was er geen opmerkelijk prijsverschil. Beide versies zijn afkomstig van dezelfde producent zodat er qua kwaliteit geen onderscheid is.

13.3. Ook in haar laatste memorie benadrukt de verzoekende partij dat haar offerte voorzag in een batterij van 500 A die technisch voldeed. De tussenkomen partij heeft de gunning beïnvloed en nieuwe gunningscriteria gecreëerd door de offerte van de verzoekende partij te laten uitsluiten omdat in een elektrische lier werd voorzien.

Beoordeling

14.1. Overeenkomstig artikel 16 van de wet van 24 december 1993 dient, bij algemene of beperkte offerteaanvraag, de opdracht te worden toegewezen aan de inschrijver die de voordeligste regelmatige offerte indient, rekening houdend met de gunningscriteria die vermeld moeten zijn in het bestek, of eventueel in de aankondiging van de opdracht.

14.2. Bij de beoordeling van het eerste middel werd reeds vastgesteld dat de offerte van de verzoekende partij niet ten onrechte als onregelmatig werd aangemerkt. Het weren als onregelmatig van de offerte heeft in beginsel geen betrekking op de toetsing ervan aan de gunningscriteria.

14.3. In zoverre het betoog uit de memorie van wederantwoord en de laatste memorie omtrent het aantal ampères van de batterij en de beïnvloeding van de gunningsprocedure al niet als niet-tijdig dient te worden verworpen, kan ook hier worden verwezen naar de beoordeling van het eerste middel.

14.4. Het middel is niet gegrond.

F. Zesde middel

Uiteenzetting van het middel

15.1. De verzoekende partij voert de schending aan van de artikelen 110, 114 en 115 van het koninklijk besluit van 8 januari 1996.

Haar offerte voldeed aan de gunningscriteria, niettemin zocht de verwerende partij “van alles om nv Fire Technics uit te schakelen”. Uiteindelijk gebeurde dat omdat “aan een aantal excessieve vragen geen gevolg was gegeven”, aldus de verzoekende partij.

15.2. In de memorie van wederantwoord betoogt de verzoekende partij dat eenmaal de gunningscriteria zijn vastgelegd, er geen bijkomende

criteria of voorwaarden kunnen worden gesteld. Dit was hier niet het geval, er werd afgeweken van het bestek.

15.3. In haar laatste memorie betreft de verzoekende partij ook bij dit middel de kwestie van het aantal ampères van de batterij in het aangeboden voertuig. Zij betoogt dat niet werd beslist op basis van het bestek, maar wel op basis van een gegeven dat onder invloed van de tussenkomende partij plots een criterium werd.

Beoordeling

16.1. Ook dit middel betreft een loutere herhaling van grieven waarvan de feitelijke basis reeds bij de beoordeling van het eerste middel werd verworpen.

Zoals reeds bij de beoordeling van het vijfde middel opgemerkt, werd de offerte van de verzoekende partij geweerd als onregelmatig, wat in beginsel geen betrekking heeft op de toetsing ervan aan de gunningscriteria.

Voorts licht de verzoekende partij op geen enkele wijze nader toe hoe de bestreden beslissing de door haar ingeroepen besluitsbepalingen in concreto heeft geschonden. In die mate is het middel dan ook niet-ontvankelijk.

16.2. Het middel wordt verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 23 januari 2014, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Geert Debersaques,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Dierk Verbiest